

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) samt dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere m. fl. under Krigsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): For min Kollega Finansministeren, som er beskæftiget i Folketinget, skal jeg tillade mig med nogle faa Ord at anbefale dette Lovforslag til det høje Ting. Det er foranlediget ved et Andragende, som gentagne Gange har været indbragt i det andet Ting fra vedkommende Funktionærer og Arbejdere, og som gik ud paa, at disse Funktionærer og Arbejdere maatte faa tillagt Pension i Lighed med, hvad her foreslaas. Da nu det andet Ting enstemmig sluttede sig til dette Ønske og henviste Andragendet til Finansministeren, og da Forsvarsministeren ogsaa ønsker at faa denne Sag afgjort, saaledes som her er foreslaaet, idet vi saa vidt muligt ønske at knytte Arbejderne og Funktionærerne nær til vedkommende Virksomheder, har dette foranlediget, at dette Lovforslag er fremsat i det andet Ting og der vedtaget. Lovforslaget gaar, som bekendt, ud paa at oprette to Pensionsklasser, en for saadanne Funktionærer, som ikke ere Embeds- og Bestillingsmænd — vi have nemlig saadanne, der ikke ved Organisationslovene ere ansatte som Embeds- og Bestillingsmænd —, den anden særlig omfattende Arbejdere. Disse Pensionsklasser omfatte ogsaa Kvinder, da der er ansat Kvinder under Krigsministeriet i forskellige Virksomheder; jeg skal saaledes nævne

Sygeplejersker. Grunden til, at jeg særlig nævner dem, er den, at der i det andet Ting er vedtaget en særlig Pensionsordning for dem. Som det høje Ting vil se, er det en Betingelse her i Lovforslaget, at vedkommende, der skal komme ind under Pensionsretten, først skal have tjent i 10 Aar. Men i det andet Ting forment man — og den samme Opfattelse havde Krigsministeriet —, at det vilde være for stort et Krav at stille til Sygeplejerskerne. Deres Gerning er saa opslidende og i mange Henseender sundhedsnedbrydende, at det vilde være en meget haard Betingelse at fastholde, og derfor er den ogsaa strøgen. I øvrigt var Lovforslaget ved dets Fremsættelse ledsaget af Motiver, der nærmere gøre Rede for det økonomiske Resultat for Statskassen. Jeg skal, idet jeg henholder mig til disse, anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Rambusch: Naar jeg paa Gruppens Vegne skal gøre et Par Bemærkninger til Anbefaling af dette Lovforslag, ønsker jeg først at betone den store Forskel, der er mellem de to Klasser. Klasse A. er i Virkeligheden Folk, der ere antagne og bundne til deres Pladser paa en ganske lignende Maade som de Embeds- og Bestillingsmænd, der falde ind under de almindelige Pensionslove. Det synes derfor at være en ligefrem Retfærdighed og, kan man sige, en Konsekvens af, hvad man tidligere har bestemt, at de ogsaa faa deres Pension. Med Hensyn til Klasse B. indføres der, saa vidt jeg har kunnet skønne, et nyt Princip. Formelt taget er det Folk, der staa i et mere løst Forhold, ere daglønnede eller timelønnede eller have Akkordarbejde, men i Realiteten ere de ikke stillede anderledes end den foregaaende Klasse. Det er Folk, der i Virkeligheden, om end ikke formelt saa dog reelt, ere knyttede lige saa fast til deres Virksomhed som virkelige Funktionærer. Vi have adskillige under Krigsministeriet, og navnlig under Ingeniørkorpsset, af saadanne Arbejdsfolk, der formelt ere antagne fra Dag til Dag, men som reelt have bundet sig med Liv og Sjæl til deres Virksomhed og have virket i den gennem en lang Aarrække. Saa snart de ere blevne opslidte og ikke kunne arbejde længere,